

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro} 138.

1. Grudnia 1823

Wiadomości krajowe.

— Ze Lwowa. —

Wydział Instytutu Galicyjskiego pensyi dla Wdów i Sierót, założonego we Lwowie i przez J. C. K. Mośc nasyłaskawie potwierdzonego, podaie niniejszem do publiczney wiadomości, że na głównem Zgromadzeniu Założycieli pomienionego Instytutu, odbytém d. 9. Listopada r. b., po uprzednich wyborach Członków niedostających lub ubytych i Dyrektora, jednomyslnie uchwalono zostało, aby wypłata składek statutami Związku przepisanych i przez rzeczonych Założycieli uiszczonemi być mających, z dniem 1. Stycznia 1824 początek swój wzięła.

Przy tём wszyscy, którzyby do rzeczonego Towarzystwa należyć chcieli i wedle zasad statutowych do przyjęcia sposobionymi byli, wzywają się, aby w tøy mierze przez oświadczenia frankowane, do Dyrektoryjatu tegoż Instytutu zgłosić się raczyli.

U w i a d o m i e n i e

C. K. Rządu krajowego.

Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 8. Stycznia r. b. raczył Jerzemu Duldner byłemu Kanclerzowi C. K. Agencji w Jassach, nadać wyłączenie na lat dziesięć pozwolenie przedawania wody mineralney Borszeckiey w Ziemi Siedmiogrodzkiej znajdującey się, a to dla obwodu prowincyi niemieckich i włoskich.

Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 19go Sierpnia i stosownie do przepisów najwyższego Uniwersału z d. 8. Grudnia 1820 nadał raczył Janowi Jerzemu Bayer, miedzianinowi i kapelusznikowi w Hermansztadzie, dziesięcioletny przywilej na wynalazek wyrobiania z sierci zajęczey 1) pilsni w znakomitey długości i szerokości, która co do cienkości, dobroci, lekkości, gibkości i wodotrwałości nacycienszemu suknu wyrównywa, tudzież 2) robienia kapelusów, które na tenże sam sposób robione, daleko są ciensze, lepsze, trwalsze i otrzymują piękniejszy kolor czarny, jak dotychczas.

Lwowskim C. K. Sądzie Szlacheckim uwolnione zostało miejsce Adjunkta Protokołu podawczego z pensyją roczną 600 ZR. Proszący o to miejsce podawać mają swoje prosby, allegatami należyicie opatrzone, wprost do wspomnianego C. K. Sądu Szlacheckiego, albo, jeżeli już w służbie publiczney zostają, przez swoje Prezydya w ciągu czterech tygodni rachując od trzeciego umieszczenia w Gazecie niniejszego konkursu.

Przy C. K. Sądzie Szlacheckim we Lwowie jest do obsadzenia miejsce Kancellisty z roczną pensyją 400 ZR. i prawem posunięcia się na 500 i 600 ZR. Starający się onie, podać mają prosby należyicie dowodami wsparte rzeczonemu C. K. Sądowi wprost, lub, jeżeli już zostają w służbie publiczney, przez swoje Prezydya w ciągu czterech tygodni od dnia trzeciego przez Gazetę obwieszczenia rachowanych.

Rurs Wiedeński z dnia 22go Listopada: Obligacyie długu Stanu 5 procentowe w M. H. 81 5/16. — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. K. — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. H. 102 1/4. — Certyfikaty na pożyczk. z r. 1821 za 100 M. H. — Rurs na Augsburg za 100 Kur. 98 1/2 Uso. — Moneta konwencyyna za 100. 249 7/8. — Akcyie bankowe, iedna po 917 9/16o ZR. M. H.

W i a d o m o ś c i z a g r a n i c z n e.
Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Jedna z Gazet Amerykańskich użala się na to, że Kapitan Biddle dowódca fregaty Kongress, wstrzymany został przez blokadę eskadry Francuzką pod Kadyxem, gdy choiast zwyciężo do tego miasta Amerykańskiego Posta P. Nelson.

Gazety Nowo-Yorkskie z d. 2go Października, równie jak i Filadelfickie, Bostonskie i Baltymorskie zawierają smutne doniesienia o zgnitey gorączce pokazującey się w rozmaitych częściach Stanów Zjednoczonych.

Ameryka Hiszpańska.

Kongress Kolumbinski odroczoney został d. 7go Lipca, zezwoliwszy wprzódy w szczególności na pożyczkę P. Zea w Anglii, i dawszy pełnomocnictwo na nową pożyczkę 30 mill. funt, szterl.

Senat nie potwierdził mianowania P. Rengera na posta w Anglii (ktory dotąd sprawował tam urząd Aienta Rzeczypospolitej.) Na miejsce jego mianowano Postem Senatora Hurtado. Kongress zniósł także cło 5 procent. tamujące handel północnych Amerykanów, ażeby scisley spoić między obu Państwami związki iedności. Deputowani bawic będą aż do 2go Stycznia r. 1824 w Stolicy Bogota i ażeby na przyszłe posiedzenia zaraz byli napogotowiu, ciągle aż do tego czasu pobierać będą dniową piacę. Bolivar dotąd nie odiechał do Peru. Prowincya Huasti (Guatemala) połączyła się z Rzecząpospolitą Kolumbińską.

Podług doniesień z Limy z d. 11go Lipca Jenerał rojalistyczny Caunterac opuścił to miasto i cofnął się ku południowi w obawie, ażeby powracając nie był odcięty później przez wyprawę w półowie Czerwca płynącą z Calao do Intermedyów.

Hiszpania.

Monitor z d. 11go Listopada umieścił doniesienie Marszałka Moncey o zajęciu przez woysko Francuzkie twierdzy Barcelony. Najdalej d. 7go wszystkie warownie miejsca Katalonii osadzone będą sprzymierzonymi rojalistycznymi woyskami i pokój do całej prowincyi powróci.

Jenerał Vasserot mianowany został Gubernatorem Barceliony.

Xiążę Angoulême wyiechał d. 4, z m. z Madrytu w powrocie do Paryża.

Dnia 3go Listopada dawano w Madrycie dla Xiążęcia Angoulême nadzwyczajne widowisko. Składało się z dwóch sztuk tłumaczonych z Francuzkiego, a na dokonczenie przedstawiono alegoryczną scenę, w której Hiszpanią uwięzioną od złego ducha, ratowała Francya. Na końcu śpiewano wiersze na pochwałę Xiążęcia Naczelnika.

Gwiazda z d. 12go Listopada donosi co następuje:

Z Madrytu d. 5. Listopada.

„Już rozłożono zupełnie woysko Ballesterosa, co się udało z dobrym porządkiem i spokojnością.“

„Minister Woyny Króla Jmci katolickiego odebrał wiadomość, że nie będzie potrzeba posłać więcej drugiego oddziału do Alicanii Karthageny, ponieważ załogi tych obu miast w tey chwili właśnie nmawiają się nad artykulami ich poddania się.“

„Druga Izba sądu Alkadów Królewskiego Domu i Dworą wydała względem Riega następujący wyrok:

„Don Rafał Riego stracony będzie na szubienicy. Prowadzić go będą na miejsce stracenia przez najludniejsze ulice miasta. Maziątek jego dostanie się Skarbowi. Skazano go oraz na zapłacenie wydatków prawnych.“

„Dnia dzisiejszego z rana o godz. 10tey zaprowadzono go do kaplicy.“*)

Z Barceliony donoszą pod d. 4tym Listopada: „Marszałek Moncey wkroczył dnia dzisiejszego z rana do Barceliony na czele większej części 4go oddziału. Piękna pogoda sprzyiała wkroczeniu woyska, którego bohateriska postawa głębokie czyniła wrażenie na mieszkańcach Barceliony. Już o 6 godz. z rana były wsyisthie zamki zajęte, a gdy woysko Królewskie wchodziło bramą z Girony, załoga wyszła bramą ku Walencyi. Podczas przeciągania pułków Francuzkich krzyczano często: Niech żyje Króll Mieszkańcy cieszą się, że uszli z pod iarzma Rottena i Mliny. Zdrowie Mliny dotąd nie jest przywrócone. On i Rotten dostali pozwolenie tey jeszcze nocy odpłynąć. Mowiono, że się udadzą do Francyi.“

Gwiazda z d. 15go Listopada donosi z Barceliony pod d. 5tym: „Do Hostalrychu i Tarragony weszła część iedna 4go oddziału, właśnie wtedy, gdy Marszałek Moncey wchodził do Barceliony. Na tém skończyło się zdobycie Katalonii.“

Monitor z d. 10go Listopada umieścił następujący adres Grandów Hiszpanii do Xiążęcia Angoulême:

„Jasnie Oswiecony Xiążę! Klasa Grandów Hiszpanii mająca szczęście d. 27go Maia r. b. złożyć WKrólewic. Mości wyraz szacunku i szczerych życzeń za pomyślny skutek przedsięwzięcia, które waleczności i mądrości Twoiey Panie poruczył Ci w imieniu Europy Twóego dostoiny Wuy, cieszy się teraz z tak poehlebnego zlecenia, że może WKrólewic. Mości powinszować prdkiego i szczęśliwego skutku i okazać wdzięczność za nieporównane dobrodzieystwo, że przez Ciebie nasz prawy Monarcha swobodnie rządzić może.“

WKrólewic. Mość wypełniłeś nie tylko nasze, ale i wszystkich Hiszpanów życzenia. Od nich zależą nieoszacowane dobrodzieystwa porządku, pokoju i sprawiedliwości, których panowanie zechcesz WKrólewic. Mość pomiędzy nami utwierdzić.“

„Ani wątpić, że sława tak bohaterkich

*) Zwyczajem jest w Hiszpanii sadzić skazanych na śmierć na 24 godzin do kaplicy, gdzie opatrzeni bywają wszelką pomocą religii.

czynów zapisze imię JEgo w rząd naydoskonalszych wodzów. Szlachetna Francya, dostojna Europa i cała ludzkość mieć będą za te dobrodziejstwa wdzięczność dla WKrólewic. Mości.«

»Imię i czyny JEgo przechodzić będą u nas od pokolenia do pokolenia, Grandowie Hiszpanii wiecznie będą mieli w pamięci tę czciogodną WKrólewic. Mości odpowiedz: »W Panów sposób myślenia jest taki, iakiego po wiernych spodziewać się należy.... Życzenia moje są zgodne z życzeniami W Panów.«

»Nasza radość Szlachetny Xiążę odpowiada Twojej radości Panie! Składając WKrólewic nasze uczucia podziękowania ofiarujemy nasze usługi, a jeżeli niebo powoła WKróleś raz jeszcze do dzieł godnych odwagi i talentu JEgo żyjemy WKrólewic. Mości tyle szczęście co i tą razą, a oczywiście JEgo tyle stawy ile iej przez WKrólewic. Mość zyskała Hiszpania i Francya.

Madryt d. 9. Października 1823.

(Następują podpisy 58 Grandów.)

Z Madrytu « d. 30. Października.

Don Carlos d'Annoy obiał d. 15. b. m. nadany mu przez Króla Jmci urząd Gubernatora wojskowego i cywilnego w Kadyxie. Zaraz potem wydał odezwę do mieszkańców, wystawiając wszystkie błęski rządzone przez rewolucyją. Między innymi wyraża: »Jakaż to była wolność? oto wolność gnębienia swoich bliźnich, rabowania i zabijania. Prawdziwa wolność wróci do nas pod panowaniem praw i przy oycowskich uczuciach Króla naszego. Posła on mnie do was, nie dla zemsty lecz dla pocieszenia dobrych obywateli i dawania im opieki. Co się tycze bezbożnych (ieśli są tacy), niechaj drżą w pokątnych zgromadzeniach swoich; miecz sprawiedliwości potrafi ich wszędzie dosięgnąć.«

Hrabia Bourmont kazał d. 10. b. m. ogłosić w Kadyxie rozkaz dzienny Xiążęcia Angoulême, iż wojskowi, którzy byli w Kadyxie i na wyspie Leon, mają pobierać płacę i żywność z kassy i magazynów wojska Francuzkiego, Podofficerowie, kaprale i żołnierze, tak iak wojsko Hiszpańskie, dostawać będąienne racye, a Officerowie wszelkiego stopnia otrzymaią połowę swej płacy na życie.

Jenerał Major Hrabia Guilleminot posłał z Madrytu d. 1go Listopada doniesienie do Ministra Woyny, w którym uwiadamiając Ministra o (umieszczonem już w naszej gazecie) poddaniu się Naczelników konstytucyjnych Estremadury, oprócz Empecynada i o

zaięciu twierdzy Badajoz donosi: wreszcie co następuje: »Na mocy postanowien JKMości, Marszałek polny Adhemar weydzie dnia intrzyszego z rana do twierdzy z trzema batallionami 35go pułku i z iedną kompanią pieszej artyleryi. Jenerał Vallin dał do rozrządzenia Jen. Adhemar 7my pułk dragonów dopoład rozpuszczona nie będzie konstytucyyna iazda stojąca w okolicy Badajoz.«

W doniesieniu z Sarryi z d. 2go Listopada (które dawniey umieściliśmy w krótkości) uwiadania Marszałek Moncey że Jenerał Mina potwierdził kapitulacyją zawartą z iedney strony między Hrabią Cariat, Baronem Berge i Jeneratem Despres, a z drugiey strony między dowódcą Barcelony Rottenem, Podpułkownikami Torre de Trasierra i Galli i reprezentantami miasta: Gironello i Elias. Dodaie, że i ón podpisał tę kapitulacyją i że Kommissarze Jenerata Miny mieli się udać d. 3go Listop. do Tarragony i Hostalrychu, które miasta 5go i 6go miały być oddane. Poddanie się Barcelony miało nastąpić d. 4go. Już poczyniono wszelkie przygotowania, dobry porządek dotąd przerwany nie został.

Jenerał Hiszpański Mendez Vigo hawi w Bordeaux będąc strzeżonym w zamku Ha. Przybywszy, zyskał pod pozorem słabości pozwolenie od Rządu przenocować w mieście pod strażą Officera od żandarmów. Ale zamiast iedney nocy chciał tam kilka nocy przepędzić, na co nie pozwolono.

Restaurador z d. 24. Października umieścił kilka listów z Caoceres (w Estremadurze) w których uskarżają się na zdrożności wojsk Empecynada i Landerego, o których dawniey była wzmianka: Spalono całą ulicę Murzyńską zwaną, klasztor Franciszkański, trzy młyny i t. d., 160 ludzi straciło życie w rozruchach nie licząc tych, których domy popalono. Rabowano strasznie, samemu Hrabu Canillares zabrano 1/2 7ma cetnara srebra. Landero kazał jeszcze obchodzić uroczystości w okolicach to konstytucyenne zwycięstwo! Na to wszystko patrzyło się spokojnie wojsko rojalistyczne, odwołując się do wyroku wstrzymującego wszelkie nieprzyjacielskie kroki. — Z powodu tych listów czyni Restaurador następujące uwagi: »Cóż dla waszego dobra nieszczęśliwe ofiary prawności może uczynić więcey Restaurador, iak tylko, odłożywszy pióro na stronę poysć za wami posrod zniszczenia i śmierci. Już od trzech miesięcy oplakuie wasze zwaliska, a iakaś nęwiadoma przyczyna robi skargi iego bezowocnymi. Wojsko rojalistyczne odwołuje się na

wyrok zawieszenia broni. Od kogo, iak i przez kogo odebrało ten wyrok, o którym słyszymi raz pierwszy? — Zawieszenie broni!... Wojsko Koronny noiemieża wiernych poddanych, wojsko Andaluzyi burzy bramy tryumfalne stawiane Królowi; Caceres plywa we krwi; obrócone zostało w perzynę, a wojsko rojalistyczne odwołuje się na rozkaz zawieszenia broni! Rokoszanie rabnią, mordują i zabijają. Król iedzie do stolicy po zle ngaszonym wulkanie; lawa rozprzestrzenia się po prowincyach i nowem zagroża nieszożęściem, a wojsko rojalistyczne odwołuje się na rozkaz zawieszenia broni! — Narody Europy! Mieszkańcy półwyspu! zbiegajcie się, poprzestańcie pieniarzów; płacicie wraz z nami za gruzach Caceres i na naszych zwaliskach, gdy tymczasem wojsko rojalistyczne odwołuje się na rozkaz zawieszenia broni!

Taż sama Gazeta donosi z la Carolina pod d. 20tym Października: »Z żalem uważamy postępkę wojska Jen. Ballesteros, przechodzącego teraz przez Katalonię. Jezyki jego są językami iaszczurek przeciw naszemu ukochanemu Monarsze. W Guarroman zwalili bramę tryumfalną postawioną dla Króla i t. d.«

Patkownik Paul, iako naczelnik Guerillasów znany pod nazwiskiem Chapalongara (z początku strzygący owce w Nawarze, potem we wojnie o niepodległość Naczelnik batalionu pod Miną, z którym się później poróżnił) dowodzi w Alikante, gdzie na stan kupiecki nałożył kontrybucyę 35,000 piastrow, a na mieszkańców strzelać kazał, którzy parlamentarza Królewskiego, co przywiózł wezwanie, przyymowali z radością. Nie wątpią iednak, że się i Alikante podda.

Francya.

Już od dni kilkunastu (mówi Dostrzeg. Austr.) nie piszą Gazety Paryzkie nic więcej, iak tylko o zupełnem odnowieniu Izby Deputowanych, czyniąc oprócz tego postrzeżenia nad znanem pismem Jenerała Savary, tyozącém się śmierci Xiążęcia d'Enghien i nad innemi z tego powodu wydanemi broszurami wrescie długie wyciągi z aktu zaskarżenia przeciw Doktorowi Castaing obwinionemu o strucie dwóch swoich braci, przyjaciół i pacjentów, dla pozyskania ich mięzków.

Co się tyozé pierwszego przedmiotu odnowienia Izby Deputowanych (*Renouvellement integral*) wyraża się Dziennik Rozpraw z d. 9. b. m. sposobem następującym:

»Spory względem zupełnego odnowienia Izby trwają ciągle. Sądziemy, że byłoby za

wcześno mieszać się już teraz do tęg wojny; raczég będziemy oczekiwać czasu bliższego wyborów. Wtedy roztrząśniemy, czyli wolno jest odmieniać iaki artykuł w Konstytucyi; czyli się to już kiedy nie stało; czyli oppozycya lewég strony krzycząca dzisiaj na wszelkie odmiany sama nie wspierała pewnego czasu prawdziwég i konstytucyjnég nauki przyznanég od wszelkich reprezentacyjnych Rządów: że trzy wydziały prawodawstwa mogą poprawić związek towarzyski. Co się tyozé oppozycyi prawég strony, ta po nieiakiém przekonaniu się sama na swoję prawdziwą korzyść przystanie. — Raz uspokoiła względem sposobu myślenia Deputowanych, iakiego sobie Rząd życzy sama pozna, co każdemu jest rzeczą widoczną, o czém każdy cokolwiek tylko zatrudniający się polityką wcale nie powątpiewa: że coroczne i ożęniczne odnowienie Izby jest prawdziwem nieszożęściem dla Monarchii. Angliia po długich usiłowaniach i mocnych wzruszeniach uspokoiła się dopiero po zaprowadzeniu siedmioletniego parlamentu.«

»Co się tyozé rozwiązania Izby, jest to potrzebnym skutkiem prawa, które chcą zaprowadzić. Dowody tego są tak jasne, że nie wymagają żadnych dalszych przedstawień. Z resztą nigdy okoliczności nie sprzytały bardziej przyprowadzeniu do skutku rojalistycznych wyborów. Środek, którego skutki są dzisiaj pewne, gdyż możność zostawiać przyszłości byłaby prawdziwem głupstwem; a Ministrowie, którzyby chwilowym krzykiem omamić się dali, nie byłiby dobrymi dyplomatykami. Porównać rozwiązanie terażniejszég Izby z rozwiązaniem Izby z roku 1815 byłoby niedorzecznością i nie uczyni to na nikim rzetelnie myślącym wrażenia. Oppozycya po lewég stronie nie da się omamić tem zdarzeniem; krzyczy i słusznie; ale śmieie się widząc, iak niektórzy tęg przeciwnicy chwytają się tęg stronictwa i z nią razem krzyczą.«

»Będzie tu to samo, co i z Hiszpańską wojną; prorokowano nam wielkie nieszożęścia, powszechny odpór; my poszliśmy, a cały lud powstał za nami; działamy i teraz śmiało, świat cały będzie za nami. Środek ten jest zbawienny dla Monarchii, zapewnione będą wybory rojalistyczne. Któż więc podpaść to może w niebezpieczeństwo? Może Ministrowie? — Dobrze więc, gdyby i tak było — ale tak nie jest, chwalilibyśmy ich bezinteresowność i odwagę. Rzadko znaleźć można mężów przenoszących Oyczyznę nad swoje urzędy i czyniących to, co dla kraju widzą zbawiennem, nie pytając się o to, co się z nimi stanie!«

Dnia 4go Listopada przedstawiano Królowi P. Schrödera, sprawniącego interessa Rossyi w czasie niebytności Hrabiego Pozzo di Borgo.

Xiąże Talleyrand, przybywszy przed kilkoma dniami do Paryża miał d. 7. Listop. prywatne posłuchanie u Króla.

Rada Wydziału naukowego zakazała na rok szkolny od 1823—1824 dawać nauki Professorowi nowszey filozofii P. Royer-Collard i Professorowi nowszey historii P. Guizot.

O dnia 4. Listopada do d. 4. Grudnia ma przybyć do Bayonny z Hiszpanii 11,930 woyska — Xiążęcia Angoulême oczekują z gwardyją na d. 26. Listopada, lecz wielu sądzi, że pierwey przyjedzie. Marszałek Oudinot już przyjechał.

Donoszą z Bayonny pod d. 4. Listopada: »Przyszło tu kilka oddziałów iazdy powracających z Hiszpanii. — Zapewniają, że wielka główna kwatery będzie tu przez kilka miesięcy pod bezpośredniem dowództwem Hrabiego Guilleminot. — Pracują nad bramą tryumfalną na przyjęcie Xiążęcia Angoulême.

R o s s y i a.

W wiadomościach z Petersburga dochodzących do d. 28. Paźdz. donoszą, co następuje: »Przed kilkoma dniami uwiadomiono urzędownie Postów zagranicznych uwierzytelnionych przy tym Dworze o zjeździe Cesarza Franciszka z Cesarzem Alexandrem d. 3. w. m. w Czerniowcach. — Cesarz Alexander stanął d. 12. w Tulczynie i był przytomny na popisach wojskowych zgromadzonego tam drugiego oddziału woyska pod dowództwem Hrabiego Wittgensteina. Dnia 14ge byli u Cesarza na obiedzie wszyscy wyżsi Oficerowie. — Minister Sekretarz Stanu Spraw Zagranicznych, Hrabia Nesselrode spodziewany w Stolicy dnia intrzejszego. Małżonka jego powróciła z Wiednia. — Przyjechali tu Jenerałowie Fensch i Bernikow, pierwszy z Warszawy, a drugi z Bayonny. — Zmarły Kontrolor Państwa, Baron Kampenhausen, zapisał w testamentie znaczną sumę dla nieszczęśliwych pogorzalców w Sarepcie. Biblioteka jego dostała się Jenerałowi Hrabemu Arachzejew.

T u r c y i a.

Destrzegacz Wschodni (*Spectateur Oriental*) zawiera list z Korfu pod d. 4. Paźdz. dnia, gdzie między innemi pisze: »Listy z Nowey Skali donoszą, że ważna wyspa Mitylena, nie daleko Dardanellów leżąca, ma 200,000 mieszkańców postawiła na cze-

le swego Rządu pewnego Prymata w osobie własnego Biskupa.

Dywizya jedna floty Kapudana Baszy była w zatoce wyspy Scio, mając powracać do Dardanellów.

Wiadomości z Durazzo i Albanii potwierdzają powstanie Montenegrinów (Czarnogorców). — Skład tymczasowego Rządu Greckiego jest następujący: Kraje Greckie podzielone są na prowincye, z których każda ma Eparcha, Kanclerza, Dyrektora wydatków, poborcę dochodów i Edyla. Na wyspach i w miastach morskich jest ten ostatni oraz Kapitanem portowym. Każda wioska ma reprezentantów. Eparchę mianuje Rząd, do niego należy zarząd prowincyi. Dwie trzecie części woyska pod jego rozkazami będące, brane są zwyczajnie z innych prowincyi, ostatnia tylko część z jego własney prowincyi pochodzi. Naczelnika dostarcza Rząd Centralny. Kanclerz podpisuje rozporządzenie Eparcha, a w nieprzytomności tegoż, miejsce jego zastępuje. Edyl jest przełożonym Policji, i bezpośrednio listuje z Rżędem. Jest także kilku Notablów, tych obierają mieszkańcy podczas zgromadzenia większością głosów. Oni rozkazy Eparcha przyprowadzają do skutku i trudnią się urzędem Sędziów pokoju. Jeżeli Eparch nie wypełnia swojej powinności, bywa odwotany i ukarany.

Wyspa Kandya ma Senat złożony z 3 współczłonków, z których obierają Prezydenta.

W téż samy Gazecie czytamy poniżej następujący artykuł:

„Scio d. 27. Września 1823.“

»Dnia wczorayszego wpłynęło do Tekhany 6 Algierskich wojennych okrętów. Opanowały one 2 wielkie Hiszpańskie statki, z ich załogę wysadziły na ląd w Rhodzie. Te Algierskie okręty wzmocnione zostały późniy okrętami Berbereyskimi czyliż Egipskimi i wraz z innemi udały się pod żagle. Używamy tu zupełney spokojności.«

»Zabłyła nadzieja, że okoliczności pogodz Turków z Grekami. Dla krótkości dajemy tu jeden tylko przykład z zasadnego twierdzenia wynikły. Z Negropontu, Attyki i Beodii miał W. Sułtan rocznego dochodu tylko półtora miliona piastrów. Lecz ażeby te prowincye utrzymać musiał W. Porta mieć zawsze na pogotowiu 6,000 żołnierzy, którzy razem trzy miliony kosztowali, ponieważ jeden piechotnik pobiera rocznie 500 piastrów. Ciągły stan wojszy wymaga oprócz tego, oddziału iazdy, który najmniej milion kosztuje, gdyż konnica bierze

dwa razy więcéy od piechoty. Nie dosyć na tém. W czasie niniejszhey wojny zaledwo trzecia część zwyczajnych dochodów wpływa do kassy Państwa; mają bowiem zasiewać Turcy, ażeby Grecy plony ich pracy niszczyli i przeciwnie? Uważaigo z tego względu bytoby korzyścią dla Turków poprzestać woyny. Z drugiey strony, jak długo trwa nieprzyjaźń stan Greków iest gwałtowny, niszczący i straszny. Żyją wśród zniszczenia i niewoli, pożarów i nędzy, śmierci i wygnania. Jeżeli nawet dobiją się niepodległości, ani wątpię o tém nie można, że Beocya, Focys, Attyka i Euboa chcą zapłacić urzędników i woyska, dwa razy tyle wydawać muszą, co te prowincye płaciły W. Porcie. Nie wspominam o nadzwyczajnych okolicznościach, które może ich zmuszą do potroczenia swoich wydatków, gdy tymczasem postępszni W. Porcie Grecy używają będą wszystkich przywilejów i korzyści innych Tureckich prowincyy. Wziąwszy na uwagę terażniejsze polityczne położenie rzeczy i Grekom nie iest z pożytkiem dłużey prowadzić woynę. Bytoby z korzyścią dla obu stron, by się zbliżyły ku sobie, a tem bardziej dla Greków, którzy są tylko małą częścią wielkiego Państwa i ani wątpię, że przeciw takiey sile ze stratą walczyć będą. Chociaż W. Porta czyni w tey wojnie nadzwyczajne wydatki, nie zmusi ją to przecie do zrzeczenia się uczno godności w oczach sprzymierzonych z nią Mocarstw; otoli są pewne względy ludzkością spowodowane, które szlachetnym sposobem usprawiedliwić można, a które nie obrażemyśz durny Dwora, mogą usunąć na stronę wszelkie trudności i zyskać podziwienie ludzi.

Okret, który d. 3go Października wypłynął z Konstantynopola, o d. 18 t. m. stanął w Tryeście, przywiózł wiadomość o potyczce zapadłej na morzu koło Lemnos między Flote Algierską i Greckimi okrętami, w której Grecy zżici zostali i zmuszeni byli spaść z siebie palne okręty, ażeby nie wpadły w nieprzyjacielskie ręce. Wiadomość tę potwierdził także Kapitan innego okrętu, przybyłego ze Smirny. Turecka flota była koło wyspy Mitylenu.

Dostrzegacz Austriacki z d. 12. Listopada potwierdzaigo wywspomnioną klęską Greków w bliskości Lemnos. umieścił następujące wiadomości odebrane

z Konstantynopola d. 25. Października:»

»Donoszą, że Riala Beg (trzeci Admirał floty) wysłany przez Kapudana Baszę (Do tego Numeru Gazety dołączony

ściągł Greką eskadrę, wiatrami na brzegi Europejskie zapędzony został. Załoga okrętów iego uratowała się na ląd, lecz flotę całkiem spalili mu Grecy. Sam Kapudan Basza wypłynął ze swoim oddziałem floty do Goffu Saloniki, gdzie zaopatruwszy się wodą i żywnością miał udać się ku Negropontowi, ponieważ Grecy opanowali powortnie południowe części tęy wyspy, po oddaleniu się z tamtąd Tureckiego woyska na przeciw leżące brzegi statęgo lądu.«

»Oddział 18 Greckich okrętów chcący wylądować na brzegi Scio po trzygodzinney potyczce odparty został przez tamtejszego dowódcę Jussuf Baszę, przy czem utracili Grecy aiedm statków i iedną część swojej załogi.«

»Grecką galiotę niepokojącą morze koło Bodrunn (Halikarnassu) zabrała Tunetańska eskorta, a oddział Egipskiey floty zabrał Grekom iaden bryg z pod Caso. Flota ta z 50 żagłów złożona, wypłynawszy z Alexandryi d. 26. Sierpnia pod dowództwem znanego Ismael Gibraltar, zwróciła się ku wyspie Kandya i wysadziła na ląd 6,000 woyska, które odparło ze stratą Greków i kilka miejsc opanowało. Mówią, że wtedy zginęli dwaj Grecy wodzowie: Tombasi i Kolokotroni (synowiec znanęgo naczelnika Morei).«

»Tak dzielnie opiera się Messalonga, że na niczem pełzną w tych okolicach wszelkie zamachy oręza Tureckiego i chociaż podług wiadomości z d. 12. w. m. Jussuf Basza Patrasu i Mustafa Basza Skutary usiłowali opasać to miejsce od strony morskiey, nie potrafią Turcy opanować go tak łatwo przy tak późney porze roku i niechęci woyska Albańskiego, które nie chce dłużey bawić się w polu.«

Podług ogłoszonego wykazu ceny chleba na czas od 1go do 31go Grudnia 1823 wazyć powinny: bułka montowa po kr. 1²/₂, łót. 7⁶/₈ detto po kr. 1, łót. 15⁵/₈ — bułka ordynaryyna po kr. 1²/₂, łót. 10²/₈ detto po kr. 1, łót. 20⁴/₈ bochenek chleba białego po kr. 1, funt 1 łót. 1²/₈ — detto po kr. 3, funt 3 łót. 4 — detto po kr. 6, funt 6 łót. 8²/₈ — bochenek chleba śniadego po kr. 1, funt. 1 łót. 19⁷/₈ — detto po kr. 3, funt. 4 łót. 27⁷/₈ — detto po kr. 6, funt. 9 łót 24 — bochenek chleba razowego po kr. 2, funt. 4 łót 6²/₈. — Funty mięsa na cały miesiąc b. kosztuje 2 kr. w M. H.

O zachowaniu tego wykazu przekonać się można na wadze ku temu pod ratuszem wystawioney; oraz zwywa się każdego, by wykroczenie przeciw taryfie donosił, a prócz zataenia imienia, przywoitą odbierze nagrodę.

Iest LXX. Numer Rozmaitości.)